aha

TUDJA?

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 25. szám, 2019. június 21.

A fogalmak pontos meghatározása és helyes használata – a közkeletű tévképzetek ellenére – nem köldöknézés, nem „ákádémikus” szőrszálhasogatás. Amikor döntéseket készítenek elő a vállalatvezetők és a politikusok, azonnal gyakorlati következménye lesz annak, hogy milyen fogalmi keretben gondolkoznak. Az utóbbi egy évben olyan sokan és olyan gyakran emlegetik az innovációs ökoszisztéma fogalmát Magyarországon, hogy érdemes felidézni, mit jelent. Az innováció menedzsmentjét tárgyaló szakirodalom szerint az innovációs ökoszisztéma azoknak a szervezeteknek a hálózata, amelyek egy központi céghez (vagy platformhoz) kapcsolódva az innovációs tevékenységükkel új értéket termelnek, illetve sajátítanak el. Egy országban tehát számos innovációs ökoszisztéma létezik. A nemzeti innovációs rendszer (NIR) fogalma nagyon hasonlónak tűnik első hallásra. Valójában nagyon eltér a tartalma: a NIR elemei mindazon szervezetek, amelyek hozzájárulnak az új tudás létrehozásához, terjesztéséhez és gyakorlati alkalmazásához egy adott országban. A NIR teljesítményét sok tényező együttes hatása határozza meg: a szereplők magatartását, együttműködését, s ezzel a tudás és az egyéb források áramlását befolyásoló írott és íratlan szabályok, a viselkedési normák és rutinok, a piaci ösztönzők (elsősorban a verseny) és a szakpolitikai intézkedések, köztük a támogatások. Egy miniszter dolga tehát az lenne, hogy a nemzeti innovációs rendszer működését javítsa. Palkovics László innovációs miniszter mégis következetesen az innovációs ökoszisztéma fogalmát használja. Tudja, hogy miről beszél? Ha nem, az a kisebb, de azért ijesztő baj: nem ott és nem úgy avatkozik a minisztériuma és a kormány az innovációs folyamatokba, ahol és ahogyan kellene, helyes lenne. Ha viszont tudja, akkor igazán nagy baj: ebben az esetben biztos forrásból tudhatjuk, hogy a magyar gazdaság egyetlen „központi céghez” (vagy „platformhoz”) kapcsolódó termelők és fogyasztók hálózata.